

...Je to krása, když vás někdo pošle k šípku!...

„No, nevádí!“, řeknu si. Takovou cestu k šípku si lze i užít. Nemusím chodit ani příliš daleko. Naštěstí nám kolem Popelína pár keřů ještě zbylo.

Podzimní tlumené paprsky si hledají cestu skrze škvíry v šedých mracích, a jakoby dávají cestě směr.

Při cestě domů utrhu v zahradě čerstvé ja-

blko, kochám se neskonalemi krásami podzimní přírody.

Ve vsi potkám několik roztomilých psíčků v pletených pulovrech se severským vzorkem, legračně se brodících nafoukanými kopečky barevného listí, ve kterém bídák podzim překazil fotosyntetickou romanci. Kočky už sedí

jednom za oknem a na všechnu tu legraci jen aristokraticky dohlíží.

Ať už si tuto právě probíhající část roku užíváte rozverně jako naši psi kamarádi nebo raději po kočičím způsobu – přeji za celou naši redakci krásné prožití podzimu.

Dana Hesová

Setkání rodáků a občanů

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, třetí číslo letošního ročníku Zpravodaje Vám přináší několik důležitých informací. Bohužel ne všechny jsou příjemné.

Rád bych se vyjádřil k zajištění dopravní obslužnosti naší obce s Jindřichovým Hradcem. Již před dvěma lety navrhovala organizace zřízená Jihočeským krajem JIKORD (Jihočeský koordinátor dopravy) zrušení všech osobních vlaků na trati Jindřichův Hradec – Popelín. Jediný, kdo s tímto návrhem nesouhlasil, byla obec Popelín. Bohužel v návrhu jízdního řádu vlaků na období 2019/2020 byla veškerá osobní vlaková doprava do Popelína zrušena. Obcím a všem zúčastněným byla dána možnost se do 15. 7. 2019 vyjádřit. Jediným, kdo písemně vyjádřil svůj nesouhlas, byla opět pouze obec Popelín. Na základě našeho nesouhlasu svolal krajský radní pro dopravu Jiří Švec jednání, z kterého vzešlo následující: Zrušení vlaků budou v pracovních dnech nahrazeny autobusy. V pátek odpoledne a o víkendů budou do Popelína a zpět vedeny tři páry osobních vlaků z Českých Budějovic.

Proč zástupci SŽDC (Správa železniční dopravní cesty) dne 12. 8. 2019 začali sbírat podpisy za záchranu vlaků do Popelína, když do té doby jejich zástupci a zástupci Českých drah s.p. na všech jednáních mlčeli, je mi záhadou. Dovolím si jenom upozornit, že termín pro uplatnění námitek byl 15. 7. 2019. Co se mne velmi dotýká, je, že šíří lži ve stylu: „Vlaky nebudou do Popelína jezdit, protože je starosta nechce“. Toto tvrzení je lež, což mohu snadno dokázat. Chování zástupců SŽDC je nepatřičné. SŽDC je organizace, která se stará (lidově řečeno) „o koleje“. Je to stejné, jako by Správa a údržba silnic řešila, kolik autobusů bude jezdit po silnici.

Jsem přesvědčen, že dohodnuté řešení (náhrada osobních vlaků autobusy) je dobré řešení, které zlepší dostupnost veřejné dopravy pro naše občany. Jen je nutné tuto službu využívat, protože jedním z důvodů zrušení vlaků do Popelína bylo jejich minimální využití.

Další věc, která není příliš příjemná, je využívání či spíše zneužívání sběrného dvora, zejména kontejneru na směsný komunální odpad. Kontejner je určen pro likvidaci odpadu, který se občanům nevejde do nádoby na běžný

odpad a jeho využití by mělo být výjimečné. Neslouží k likvidaci odpadu vzniklého z podnikání. Není určen k likvidaci odpadu z celého domu. Pro tyto případy si lze objednat kontejner od společností, které se zabývají likvidací odpadu.

V letošním roce se využívání kontejneru ve sběrném dvoře stalo neúnosným. Zatímco v předchozích letech byl vyvážen zhruba jednou za dva až tři týdny, od letošního dubna je vyvážen každý týden a přesto pořád doslova přetéká odpadem. Vzhledem k tomu, že mám sběrný dvůr jako na dlani, mohu s klidem napsat, že ho soustavně využívá zhruba 10% našich obyvatel. Jsou to stále ti samí. Kde se u nich tolik odpadu bere, je záhadou. Tito naši spoluobčané jsou schopni ho naplnit i za jeden den či spíše podvečer, kdy pod rouškou tmy konají doslova nájezdy.

Situaci ve sběrném dvoře se již několikrát zabývalo zastupitelstvo. Zatím převážil názor ponechat ho volně přístupný a zdarma. Nechceme komplikovat život většině, která využívá sběrný dvůr tak, jak se má. Nicméně pokud nedojde ke změně chování těch, kteří tohoto přístupu zneužívají, bude zastupitelstvo nuceno přijmout nezbytná opatření.

Pojďme raději k příznivějším zprávám. Ministerstvo zemědělství nám na základě předloženého závěrečného vyúčtování akce s konečnou platností přiznalo dotaci na splaškovou kanalizaci s ČOV v Popelíně. Děkuji všem, kteří se včas a řádně připojili a přispěli tak k definitivnímu přiznání dotace.

Dovolte mi, abych nyní obrátil Vaši pozornost k plynofikaci našich obcí. Ano, k plynofikaci, která proběhla téměř před dvaceti lety. Obec dostala nabídku od společnosti E.ON na odkoupení plynárenského zařízení, které je ve vlastnictví obce. Jedná se o plynové rozvody v Popelíně a Horní Olešné. Regulační stanice v Horní Olešné a přivaděč mezi Horní Olešnou a Popelínem již ve vlastnictví společnosti E.ON je.

Podmínkou prodeje je, že všichni vlastníci nemovitostí, na jejichž pozemku je umístěn hlavní uzávěr plynu (HUP), podepíší se společností E.ON smlouvu o věcném břemeni. Týká se to tedy všech, kteří mají plynovou přípojku. Tyto smlouvy jsou v těchto dnech rozesílány

a věcné břemeno bude zřízeno za úplatu. Chtěl bych Vás ujistit, že není čeho se obávat. Takzvaná HUPka i nadále zůstane ve Vašem vlastnictví.

Nabídnutá cena je 10 128 800,- Kč. Pokud by se i díky Vám prodej uskutečnil, byla by to vítaná finanční injekce pro obecní rozpočet, která by umožnila například zbavit se úvěru na kanalizaci, případně opravit vodovod v Popelíně nebo zrealizovat náš velký záměr, o kterém se dočtete na poslední straně a další akce, které jsou v Horní Olešné a Popelíně potřeba.

Na závěr mi dovoluji vrátit se k 24. srpnu, kdy se setkali občané a rodáci naší obce u příležitosti 670 let obce Popelín. Myslím, že kdo se zúčastnil, určitě nelitoval. Atmosféru setkání si můžete připomenout na zveřejněných fotografiích. Dovolte mi, abych i zde poděkoval zastupitelům obce, zaměstnancům obce, brigádníkům, zaměstnancům školy, restauraci U Kadleců, hostinci U Zemanů, Pivovaru Popelín, SDH Popelín, Základní organizaci včelařů v Popelíně, Seniorskému klubu Popelín, SK Popelín 1932, Mysliveckému sdružení Březina Popelín a všem dalším, kteří pomohli setkání připravit a zajistili jeho bezproblémový průběh. Touto cestou bych jim rád rovněž předal poděkování, která jsem od občanů a rodáků do této chvíle vyslechl. Velký dík patří panu Laušmannovi z Famelek, který obci věnoval ohňostroj, jenž celé setkání zakončil.

Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce

Informace

- Výlov obecního rybníka Horní Kazný proběhne v sobotu 9. 11. 2019 od 9⁰⁰, prodejní cena kapra bude 60 Kč/kg.
- Fotoknihu 670 let obce Popelín lze zakoupit na Obecním úřadě Popelín za cenu 200 Kč/kus.
- Chcete-li být informováni o dění v obci prostřednictvím SMS zpráv, musíte sdělit své telefonní číslo na Obecní úřad v Popelíně.
- DOPRAVA ŽIROVNICE – POPELÍN: autobus ZD Popelín bude jezdit ze Žirovnice do Popelína v 10.00 od pošty v Žirovnici v těchto termínech (středa): 9. 10.; 30. 10.; 20. 11. a 11. 12. 2019.

ZŠ a MŠ Popelín

Nové začátky

Školní rok 2019/2020 byl úspěšně zahájen v pondělí 2. září 2019. Do mateřské školy v letošním roce chodí 19 dětí, základní školu navštěvuje 29 dětí a jeden žák má povolené individuální vzdělávání.

Přes prázdniny jsme školu opět nechali vymalovat a naše zaměstnankyně ji krásně uklidily. Paní učitelky se v přípravném týdnu pověnovaly výzdobě vnitřních prostor, aby se všem ve škole líbilo a cítili se zde spokojeně.

Od tohoto školního roku jsme začali používat elektronickou třídní knihu a žákovskou knížku. Veškeré potřebné informace, tak mají rodiče ihned k dispozici. Samozřejmě i nadále jsou v provozu naše webové stránky www.zspopelin.cz, kde se široká veřej-

nost může informovat o dění v naší škole. Nadále spolupracujeme na společných projektech s Pedagogickou fakultou Jihočeské univerzity a Pedagogickou fakultou Karlovy univerzity a také s Českou školní inspekcí, a to především na projektu Příklady inspirativní praxe (ČŠI vybrala naši školu jako školu inspirativní).

V září měli naši noví prvňáčci adaptační týden, aby si na školu postupně přivykli. Děti ze školy i školky navštívily výstavku spolků na obecním úřadě.

Spolupráci s rodiči jsme zahájili úvodními třídními schůzkami v MŠ i ZŠ.

V polovině měsíce jsme díky získané dotaci od Jihočeského kraje navštívili město Písek. Podívali jsme do místní kompostárny a sběr-

ných dvorů, abychom lépe porozuměli likvidaci odpadů. Bylo krásné počasí a tak jsme prošli historické centrum města a navštívili Křížkovu elektrárnu.

Předškoláci zahájili úvodní schůzkou Školy nanečisto a byli moc šikovní.

Pevně věřím, že tento školní rok bude nejen úspěšný, ale především plný spokojenosti z nově nabytých poznatků, zkušeností a dovedností. Do školy budou chodit spokojené děti. Rodiče budou rádi naši školu navštěvovat a budeme dobrými partnery při vzdělávání a výchově dětí. Paní učitelky budou mít dostatek elánu a nápadů pro zkvalitnění a obohacení výuky. A všem nám tu bude dobře.

*Mgr. L. Macků,
ředitelka ZŠ a MŠ Popelín*

První školní den – žáci prvního ročníku

Žáci druhého ročníku

Žákyně třetího ročníku

Žáci čtvrtého ročníku

Žáci pátého ročníku

Pokračování veselých vzpomínek pana Antonína Dubského z čp. 8 (nar. roku 1876) o dětství v Popelíně

Raci

Taky jsme chytali raky. Když v neděli odzvonilo po druhém do kostela, hnál jsem domů. Naši už byli v kostele. Najedl jsem se, popadl pytlík a hajdy na raky. Někdy do Nového, někdy do Heršína, tam to bylo lepší: více raků a větší. Když nebyl mlynář Kyánek doma, bylo dobře. Nachytil jsem, došel do dvora prodat a bylo 10, 15 až 20 krejcarů. To už ale museli být velcí a hodně. Když byl Kyánek doma, bylo zle, honil nás a já přišel domů třeba až v poledne a nepřinesl nic. Tak se mi jednou stalo, sáhl jsem do díry, že je tam rak a ona tam byla němkyňe (potkan). Kousla mě do prstu, což bolelo a bylo po rakách: více jsem na ně nešel. Když byl pořádný klepetáč a svojí klepetou stiskl, tak se až v očích zajiskřilo.

Včelaření

U nás se od nepaměti včelařilo, ale jen v těch špalkách, klátech. Na jaře, když se udělal pěkný den, bez větru, bylo teplo a slunko svítilo, přišel strejda Kolářů, měl plátěné rukavice, co mu matka ušila, jen kousky prstů by koukaly, aby měl lepší hmat, vzal si kuklu, bylo to husté sítko na mouku, ke kterému byl přišit kus pytle, matka zase vzala hrnec s uhlím, dlouhý nůž a řešeto a šli ke včelám. Matka neměla nic, ji včely neštípaly. V úle byla jedna přička v horní půlce, druhá zase v dolní a na to včely stavěly voští. Bylo stavěno proti česnu, teď tomu říkají „na studeno“. Každý rok se vyřízla jedna půlka, takže včely měly pořádek čerstvé voští. Když byl med, něco jim tam nechali, ostatní vyndali a tak se to udělalo u všech. Matka jen nakuřovala a odebírala od strejdy voští s medem. Jak okuřovala, vonělo

po celé vsi, a jak šly děti ze školy, tak rovnou k nám. Stouply si kolem plotu a čekaly. Když bylo medu více, dostaly po větším kousku, bylo to med s voštím. Tonda Soukupů (později kovář v Jihlávce) dostal kousek a byla v něm včela. Štípla ho do jazyka, ten mu otekl, že nemohl ani mluvit, až jsme si mysleli, že se zadusí. Když jsme se pak někdy sešli v Jihlávce, vždycky na to vzpomínal a znovu vypravoval. Já jsem měl taky jedny včely, už jako kluk. Naši šli na pole a mě nechali doma, abych si sedl na okno a vartoval, až budou včely hodně lítat a bzuchet, až se budou chtít rojit, abych pro ně došel na pole. To se taky stalo. Máti šla hned se mnou domů a já jsem křičel, že ty včely budou moje, že jsem je vyvartoval. A tak byly moje. A přišly za mnou i do Dubenek, ale až po mnoha letech a kdoví, v kolikátém už plemenu.

Setkání rodáků a občanů

Zdeněk Šeřík – 100 let od narození českého básníka

POPELÍN

Kdy zalehneš mne země
mladičkou hrudí v které tlukou
stříbrné křepelky?

A šťasten budu že mám nad sebou
pole to pole blízko u dědiny
a na tom poli len a teplo bosých nohou
a nad tím polem nebe tkalující
modravý popelín můj POPELÍN
tu látku na košile chlapců krahulíků
přečistou povětrnost hlídce duše mé.

V letošním roce uplynulo 100 let od narození českého básníka – popelínského rodáka **Zdeňka Šeříka**, vlastním jménem Františka Novotného.

Narodil se 21. září 1919 v Popelíně. Dětství prožil uprostřed vod, luk, vřesových kopců Vysočiny, blízko strýcových polí a dědečkovy kovářské výhně, odkud pocházela jeho matka Pavla Novotná rozená Marková, dcera kováře z České Olešné.

Vystudoval Obchodní akademii v Jindřichově Hradci. Po letech působení na Vysočině přešel v roce 1945 pracovat jako redaktor „Věstníku Jindřichohradecká“ a jako okresní knihovnický inspektor v Jindřichově Hradci. V roce 1953 byl povolán do knihovnického odboru Ministerstva školství a kultury a trvale zakotvil v Praze. Zde v letech 1956–61 studoval na Filosofické fakultě UK a získal titul promovány filolog a doktor filosofie. Od roku 1963 pracoval jako redaktor a tiskový tajemník Státní knihovny ČSR v Praze a to až do roku 1980.

Významnou zásluhu o rozvoj našeho knihovnictví si získal svojí spoluúčastí na tvorbě knihovnického zákona z roku 1959. Své bohaté odborné zkušenosti z této oblasti publikoval v roce 1962 v nakladatelství Orbis v publikaci „Československé knihovnické zákonodárství“.

Po vážném onemocnění v roce 1963 přešel do Státní knihovny ČSR, kde zastává funkci tiskového referenta v sekretariátu ředitele. Byl členem vedení knihovny, redigoval „Zpra-

vodaj Státní knihovny ČSR“ a „Ročenku Státní knihovny ČSR“. Zde působil až do konce služebních let.

Jeho literární činnost začala v roce 1938, kdy vyšla první autorova knížka „**Veselé dívky**“ a několik sbírek z okupace zůstalo v rukopise. Po roce 1945 píše autor málo a tiskne jen příležitostně (krajový tisk, Literární noviny, Rudé právo, Nový život) i pod různými jmény, která někdy neznali ani blízcí přátelé. Publikáční možnosti za války (represe, věznění otce apod.) působily na autora depresivně a přetrhaly tvorbu na delší čas.

Padesátá léta patří vyčerpávající práci na Ministerstvu školství a kultury. V roce 1961 přichází vážné srdeční onemocnění, které vedlo k přehodnocení dosavadního postoje k životu, současnosti i umění. Vznikaly verše plné pesimismu a účtování se životem. Až rok 1964 přinesl poemu „**Ves na Vysočině**“ – ukázky přednesl i Čsl. rozhlas. Od roku 1965 pak nastává proud básní, některé vyšly v časopisech, mnohé z nich přešly do sbírek.

A tak po „**Veselých dívkách**“ (1938) a „**Nepreržitosti**“ (1970) se začala jeho básnická tvorba rozvíjet rychlejším tempem. Vyšla „**Rovnováha křídel**“, za níž obdržel v roce 1974 literární cenu, „**Tiché alamy**“ (1974), „**Rybničná země**“ (1975), „**Zemědým**“ (1977), „**S kým spává múza**“ (1981), „**Člověk větrolam**“ (1981). V roce 1987 vyšla jeho další sbírka „**Nedokončená**“,

kteřou ještě předal před odchodem do nakladatelství Československý spisovatel. Další sbírkou byla „**Tvář popsaná verši**“ čili „**Paměti**“, které vyšly v nakladatelství Růže v Českých Budějovicích v roce 1988. Z literární pozůstalosti byla připravena sbírka „**Studánky javorové**“.

Básník Zdeněk Šeřík byl členem Svazu českých spisovatelů, redaktor a publicista, tvůrce knihovnického zákona a autor odborné knihovnické literatury. U příležitosti životního jubilea – 65. narozenin – mu byla udělena Svazem českých spisovatelů medaile S.K. Neumanna Za zásluhy o rozvoj české literatury. Medaili mu předal jeho přítel, národní umělec, básník Ivan Skála. I on měl k Popelínu vřelý vztah – jezdil sem na prázdniny ke svému dědečkovi do chaloupky na Ovčín. Zde na lavičce pod lipami a starou hruškou se seznámil se Zdeňkem Šeříkem a tady vzniklo i jejich celoživotní přátelství.

Zdeněk Šeřík si v Popelíně přestavěl svůj rodinný domek a trávil v něm spolu se svou manželkou chvíle odpočinku. Do Popelína se rád vracel a tato překrásná krajina jej vždy inspirovala k napsání nových a nových básní. O rodné vsi řekl: „**To znamená vdechnout tu líbeznost a záměchovost Krabatiny, jejích větrných kopců, lesů, bramborových polí a rybníků ... a stát se básníkem. Můj doušek byl vrchovatý, snad proto jsem se trochu zalknul a uprostřed písne dlouho hledal druhý dech**“.

Básník Zdeněk Šeřík zemřel 5. října 1984 ve věku 65 let v Praze a je pochován na hřbitově v Popelíně. Při příležitosti jeho nedožitých 70. narozenin mu byla v roce 1989 odhalena na rodném domku pamětní deska.

Co říci závěrem? ... Že je třeba vážit si tohoto líbezného kraje, který ve svých básních oslavovali i dva básníci. Stává se nám někdy, že nevidíme všechnu tu krásu kolem sebe a bereme ji jako samozřejmost. Zapomínáme přitom na snahu a pracovitost místních lidí, bez nichž by Popelín nebyl obcí moderní s krásným okolím. Buďme tedy patrioti a hrdí na svůj Popelín.

*Zdeňka Koubová
(bývalá matrikářka a kronikářka obce)*

Jak vznikl název Chmelnice a Breptavka (Brebtavka)

Málokterá vesnice má dvě pěkné ulice. A Popelín je má – Chmelnici a Bepťavku.

Chmelnice

Původně v těchto místech prý jezuité, kteří koupili Popelínský statek v roce 1638, pěstovali chmel a vařili z něj pivo v místním pivovaru.

Později tam byla postavena řada stejných domků se sedlovou střechou – čp. 87 – 91 a čp. 96. Vcházelo se do nich dvířky vedoucími na zápraží. Vraty vedle se zajižďelo na průjezdný dvůr a zadními vraty se odtud vyjíždělo na pole.

Asi uprostřed zápraží byl vstup do síně. Z ní se šlo doleva do kuchyně a vpravo do sednice (světnice). To byla největší místnost, zabírala celou šíři chalupy ve štítové části. Dvě okna hle-

děla do ulice a na rybník Podvesný (Zámecký). V zadní části stavení byl chlív a malá stodola.

Breptavka

Breptavka je hanlivý název, pro který existuje několik výkladů:

1. V ulici stojí po jedné straně řada selských stavení, na druhé straně řada domků bezzemků. Mezi sedláky a domkaři byla odjakživa zášť – pomlouvali se, breptali o sobě.

2. Název vznikl podle švadleny pí Boženy Novákové, která měla přízvisko „breptavá Božínka“, protože mluvila velmi rychle a slova opravdu drmolila. Možná si ji ještě někdo pamatuje.

3. Několik sedláků v ulici prý mělo vadu řeči – breptalo. Tento výklad je nejpravděpodobnější,

neboť pochází od informátora, před padesáti lety v obci nejstaršího, pana Huberta Urbana (tehdy 88 let). Jeho vysvětlení vyvrací výklad předcházející. Breptavka se ulicí říkalo už v době, kdy tam stála pouze selská stavení, která patří podle čísel popisných k nejstarším v obci. Domky bezzemků se stavěly až po 1. světové válce. Kromě toho p. Urban znal některé dotyčné sedláky s vadou řeči osobně, jeden z nich byl dokonce jeho příbuzný.

Názvy obou ulic nejsou doloženy písemně, jsou pouze předávány pamětníky dalším a dalším generacím. Je na nás, jestli i my je zachováme pro naše děti a vnoučata.

Eva Urbanová

Popelínský Festival Minipivovarů 2019

20. července 2019 proběhl již 4. ročník oblíbeného Popelínského Festivalu Minipivovarů.

Jako i v minulých ročnících se návštěvníci mohli těšit na mnoho druhů výborných piv z produkce minipivovarů a v neposlední řadě na bohatou nabídku pochutin všeho druhu, což samozřejmě k dobrému pivečku patří.

V letošním ročníku byly opět zastoupeny minipivovary z různých koutů republiky, ať z Moravy, tak z Čech. Nejvzdálenější byl v letošním ročníku minipivovar Šardice u Kyjova, mimo jiné mohli návštěvníci ochutnat piva, a to více jak 30 druhů z minipivovarů Kozlíček – Horní Dubenky, Ruprenz, Zvíkovské Podhradí, Trojan – Telč, Nová Bystřice, Český Rudolec, Richard – Žlebětín, Kamenice, Solnice – Č.B., Jílovice, Radniční Minipivovar – Jihlava a hlavně minipivovar POPELÍN.

Velké poděkování patří obětavým členům SK Mlýnská Studená, kteří se postarali o perfektní provedení cateringu jak v kvalitě, tak v množství nabízeného sortimentu. Všichni návštěvníci festivalu si toto velmi pochvalovali a pořadatelé doufají, že toto vzájemné spojení dobrého piva s perfektním jídlem bude fungovat i v příštích ročnících.

Nabitý program různých žánrů začal pod vedením p. Rataje Sunny Bradd Band, v jednotlivých přestávkách byly pro návštěvníky připraveny různé soutěže o zajímavé ceny, které věnovala nová pobočka Raiffeisen banky v Jindřichově Hradci. Především pro starší návštěvníky bylo milým překvapením vystoupení krojovaného souboru Džbánků z Martínkova. V podvečerních hodinách zahrály svůj hudební set také dnes již známí Frozen Poppyhead a vše pomalu směřovalo k vystoupení hudební legendy Jindřichohradecka – Tlusté Bertě, ta toto pojala velmi profesionálně a tak se návštěvníci mohli těšit ze, na místní poměry a možnosti Zámeckého parku Popelín, super koncertu včetně všeho, co k takovému představení patří.

O závěr celého večera se postarala známá skupina Kabanos, která dovedla celý letošní ročník k úspěšnému zakončení.

Díky společnosti STARNET s.r.o. měli návštěvníci možnost v celém areálu využívat volné wifi připojení, čehož také využili v průběhu festivalu a poslali přes tuto síť více než 10 000 fotografií.

Již se všichni těšíme na 5. ročník, který se uskuteční 25. července 2020 na všem známém místě Zámeckého parku Popelín.

V neposlední řadě je potřeba velmi poděkovat všem, kteří přiložili svou ruku k dílu a bez jejich pomoci by se takováto akce nedala uskutečnit.

Ještě jednou všem velké díky a na viděnou příští rok

Pořadatelé

NÁŠ VELKÝ ZÁMĚR

V závěru loňského roku jste si ve Zpravodaji přečetli informaci o záměru obce, který bude nutno, s ohledem na jeho rozsah a zejména finanční náročnost, rozložit do více let. V těsné blízkosti naší školy provedeme demolici zchátralých budov, které jsou již od loňského roku v majetku obce, a na tomto místě chceme vybudovat zařízení pro sportovní a kulturní využití našich občanů. Jsme si vědomi, že děti ve škole nemají odpovídající tělocvičnu. Ta může sloužit i dospělým či místním sportovním družstvům pro jejich aktivity. Jsme přesvědčeni o tom, že vybudování víceúčelového zařízení pokryje všechny potřeby. Nepochybně může sloužit i pro různé kulturní, výchovně vzdělávací a společenské akce.

Nyní jsme ve fázi, kdy máme k dispozici zpracovanou projektovou

studii budoucí podoby této stavby. A právě v této souvislosti se na vás, jménem zastupitelstva obce, obrácíme se žádostí o vyjádření vašich názorů. Předběžně jsou navrženy dvě varianty. První je se střechou sedlovou, která koresponduje se sousedními objekty. Druhá varianta je se střechou pultovou, která je opticky méně výraznější.

Vaše názory nám můžete sdělit osobně, telefonicky, poslat je poštou nebo e-mailem anebo vhodit do připravené schránky v prodejně Jednoty v Popelíně. Na konci měsíce října tyto názory shromáždíme a na jednání zastupitelstva rozhodneme o dalším postupu.

Předem moc děkujeme za vaše názory, které jsou pro nás velmi důležité a cenné.
Ing. Jiří Houška, místostarosta obce

Var. 1. – sedlová střecha

Var. 2. – pultová střecha

ANKETA

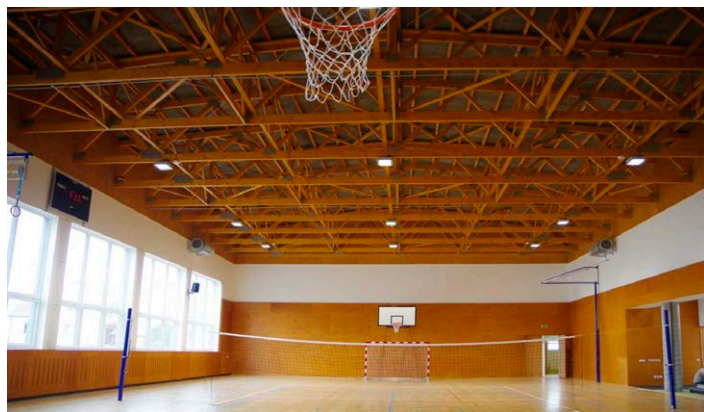

Varianta 1: sedlová střecha

Varianta 2: pultová střecha

Křížkem označte variantu a anketní lístek můžete vhodit do schránky v prodejně Jednoty v Popelíně do 31. 10. 2019.

Pro ilustraci – možné řešení interiéru budované haly

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

ZPRAVODAJ POPELÍN A HORNÍ OLEŠNÁ • periodický tisk územního samosprávného celku • Číslo 3/2019 • vydán 11. 10. 2019 • vychází jako čtvrtletník • registrováno MK ČR E 22106 • Vydává: Obec Popelín, Popelín 93, 378 55 Popelín, IČ 00247286 • Členové redakční rady: Dana Hesová, Zdenka Koubová, Mgr. Jaroslava Čevelíková, Ing. Jiří Houška, Ing. Tomáš Zaňák • Fotografie: Milada Zaňáková, • uzávěrka příštího čísla 20. 11. 2019 • kontakt: ou@popelin.cz, tel.: 384 397 554